

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 278-1913)

Originalt emne

Riis Skov

Skoven i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 18. december 1913](#)
- 2) [Byrådsmødet den 26. februar 1914](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 18. december 1913 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 278-1913)

Indstilling fra Skovudvalget angaaende en Overenskomst med Vejlbys Sogneraad om Aabning af Færdsel gennem Riis Skov til Vejlbys Krat.

Formanden oplyste, at Vejlbys Sogneraad havde indledet Forhandling med Skovudvalget om, at Udvalget skulde aabne 1 a' 2 Veje gennem Skoven" for Trafik fra den vestlige og nordvestlige Del af Vejlbys. Oprindelig var det Tanken, at hver af Kommunerne skulde betale Halvdelen af af Udgifterne ved at sætte Vejene i god Stand, og at Vejlbys endvidere skulde give et passende Beløb til deres Vedligeholdelse. Da Vejlbys imidlertid mente, at Fastsættelsen af det sidste Beløb vilde volde Vanskeligheder, var Sogneraadet gaaet ind paa at betale saa godt som hele Udgiften til Vejenes Istandsættelse. Udvalgets Indstilling gik da ud paa at istandsætte Vejene i Overensstemmelse med Skovriderens Forslag. For begge Vejenes Istandsættelse skulde Vejlbys betale 3000 Kr., men hvis kun den østlige Vej skulde istandsættes, kun 2000 Kr. Disse Beløb svarede omtrent til, hvad Anlægene vilde

koste.

Magnus Nielsen havde intet imod at tiltræde Ordningen, men var bange for, at der for de anførte Beløb ikke kunde anlægges Veje, som vilde kunne holde. I Øjeblikket var der vel kun Tale om lettere Kørsel, men inden ret længe maatte man regne med en ret stærk Automobilkørsel, og derfor vilde det vist være klogt allerede nu at koste noget mere paa Vejene. Taleren kunde altsaa anbefale, at man fik en Ordning med Vejlbj, men kunde dog tænke sig, at Stadsingeniøren fik Lejlighed til at udtale sig om selve Vejanlægene.

Formanden bemærkede, at Udvalget var gaaet ud fra, at man kunde stole paa Skovrider Pries' Overslag. I Marselisborg Skove var Vejene saa fortrinlige, at de ikke kunde tænkes bedre, og da dette væsentlig skyldtes Pries, maatte det antages, at han ogsaa magtede at gøre paalideligt Overslag for de nu omtalte Anlæg. Hvis Brolægningsudvalget og Stadsingeniøren fik fat i Sagen, vilde Vejene utvivlsomt blive betydeligt dyrere. Det drejede sig kun om Skovveje til almindelig Personkørsel, og saadanne kunde man nok anlægge uden Ingeniørhjælp.

Simonsen fremhævede, at det afgørende i Sagen var, om man skulde give Udflytterne i Skattelyene nem og god Adgang til Byen, Taleren havde sammen med den store Del af Byraadet hidtil været betænkelig herved, men var man, som det syntes, ude over denne Betænkelighed, havde den Side af Sagen jo ikke megen Betydning. Der var kun Tale om lette Veje, der kunde holde til Persontrafik og let Automobilkørsel. Udgiften var maaske nok sat nogt lavt, men Skovrideren mente, at Beløbene kunde gaa an, og der var jo heller ingen Tvivl om, at Anlægene vilde blive betydeligt dyrere, hvis Stadsingeniøren skulde havde med dem at gøre. Taleren anbefalede Indstillingen.

P. Jensen tvivlede om, at Skovriderens Beregning vilde holde Stik, og kunde tænke sig, at Vejlbj, hvis Vejene blev anlagt, snart vilde forlange dem oplyst med Gas. Der var allerede nu Jernbane og en god Landevej til Vejlbj, saa der var ingen Anledning til ogsaa at lave Skovveje til Villabyen. Taleren vilde derfor anmode om, at man betænkte sig 2 Gange, inden man lavede disse Veje.

Mikael Johansen havde hidtil - mest for at fremtvinge en god mellemkommunal Beskatning - holdt paa, at man ikke skulde lette Udflytterne Adgangen til Byen, men var dog nu, da det syntes at trække i Langdrag med den ny kommunale Skattelov, kommet til den Anskuelse, at det var bedre at gøre det saa bekvemt som muligt for Udflytterne at komme til at handle herinde i Byen, saaledes at denne dog fik nogen Fortjeneste hos dem. De gode Veje vilde

saaledes ikke alene være til Gavn for Villabyen, men nok saa meget for Byens Handlende. Over Udgifterne var man altid Herre over, og det var en af Skovrider Pries' bedste Egenskaber at kunne anlægge gode Skovveje for smaa Penge. Skulde Vejlbj forlange Gasbelysning paa Vejene, maatte det selv betale Udgiften.

Marthin Hansen kunde ikke tiltræde Indstillingen Da det gjaldt om at lette de syge paa Kliniken "Riis Høj" Adgang til Skoven, var han gerne gaaet med, men nu gjaldt det Folk, der var flyttede ud af Hensyn til Skatten, og dem skyldte man intet.

Simonsen ansaa det for heldigt, at man helt havde holdt Belysningsspørgsmaalet udenfor Forhandlingerne. Vilde Vejlbj senere forlange Vejene oplyst, maatte det betale derfor.

Magnus Nielsen havde kun ønsket, at Stadsingeniøren skulde udtale sig om, hvorvidt Skovriderens Overslag vilde holde Stik, og om Vedligeholdelsesudgifterne ikke vilde blive for store i Forhold til Anlægsudgiften, og dette havde han ønsket, fordi han ansaa det for bedre at ofre noget mere nu og saa faa et Anlæg, som Stadsingeniøren vilde staa inde for. At der var gode Skovveje i Marselisborg Skove, skyldtes for en stor Del, at man der havde mergelblandet Grus. Naar dette slap op, fik man nok at vide, hvad Vejene vilde koste.

P. Jensen havde ikke tænkt, at man skulde tilbyde at oplyse Vejene, men kun gjort opmærksom paa, at Kravet derom vilde komme.

Simonsen gjorde opmærksom paa, at Vejene kun vilde blive Fortsættelse af Vejen fra Chausseen til Pavillonon. Denne Vej havde Skovwæsenet anlagt, og den holdt dog til stærk Automobilkørsel og almindelig Skovkørsel. Naar Skovwæsenet havde kunnet anlægge denne Vej, kunde det ogsaa anlægge de Stumper, der nu var Tale om.

Mousten kunde ikke stemme for Indstillingen, saa længe man ikke havde en ordentlig mellemkommunal Beskatning.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 26. februar 1914 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 278-1913)

Meddelelse fra Aarhus Amdsraad om, at dette paa visse Vilkaar har tilladt Vejlbj

Sogneraad at anlægge Køreveje i Forbindelse med de nyanlagte Køreveje igennem Riis Skov.

Jakob Jensen udtalte som sin Overbevisning, at dette vilde blive en daarlig Forretning for Aarhus Kommune, da Følgen vilde blive, at Amdtsraadet fremtidig vilde betragte disse Veje som offentlige Biveje og kræve dem istandholdt som saadanne. Byraadet kunde vel nok tage Sagen til Efterretning, som den nu forelaa i Dag, men det vilde dog ikke være rigtigt at underskrive nogen Overenskomst med Vejlbj Kommune, før man havde en Ordning paa denne Sag.

Formanden havde ogsaa tænkt over denne Sag, men han troede dog ikke, at der vilde komme Forviklinger med Vejlbj Kommune deraf. Naar vi faar ordnet Spørgsmaalet om svær Arbejdskørsel, kan der næppe komme noget i Vejen.

Jakob Jensen holdt paa, at man skulde være forsigtig. Vi skal holde Vejen fri for Sne og holde den aaben for Færdsel. Vi vil nu aldrig kunne nedlægge denne Vej, uden at vi anviser en anden.

Formanden foreslog at henvise Sagen til Skovudvalget til nærmere Forhandling med Amdtsraadet.

Dette vedtoges.